Els pagaments a persones i a proveïdors/es no residents

27/12/2017
Suport Tercer Sector – Econòmic
Autor/a: Dolors Martínez Mendoza

Mapa de la Unió Europea

Persona fent càlculs

Els pagaments a persones i a proveïdors/es no residents

27/12/2017
Suport Tercer Sector – Econòmic

Resum:
En ocasions, les entitats encarreguen feines a persones o a proveïdors/es que no resideixen de forma habitual a l'Estat espanyol. Aquest fet té implicacions fiscals que cal conèixer.

ÍNDEX

Quan es considera que una persona és "no resident"?

És el mateix quan el proveïdor és una empresa i no una persona física?

Què són els convenis per evitar la doble imposició?

Com es pot saber si s'ha de fer retenció als pagaments a no residents?

Tràmits a fer amb hisenda

Quan es considera que una persona és "no resident"?

En termes generals i independentment de quina sigui la seva nacionalitat, una persona física és resident en territori espanyol quan es dona **qualsevol de les següents circumstàncies**:

- Que **romangui més de 183 dies**, durant l'any natural, **en territori espanyol**. Es comptaran inclosos en aquests dies les absències esporàdiques, llevat que la persona pugui acreditar la seva residència fiscal en un altre país durant les esmentades absències. En el supòsit de països o territoris dels qualificats com a paradís fiscal, l'Administració tributària podrà exigir que es provi la permanència en el mateix durant 183 dies l'any natural.
- Que radiqui a Espanya el **nucli principal o la base de les seves activitats** o interessos econòmics de manera directa o indirecta. Seria el cas, per exemple, d'una persona contractada per una entitat espanyola però que desenvolupa la seva activitat habitualment fora del territori espanyol.
- Que resideixin habitualment a Espanya el **cònjuge** no separat legalment i els **fills i filles menors d'edat** que depenguin d'aquesta persona física. Aquest tercer supòsit admet prova en contrari.

Per tant, una persona física tindrà la consideració de no resident a Espanya quan no es compleixi cap dels requisits anteriors.

És el mateix quan el proveïdor és una empresa i no una persona física?

El fet imposable de l'Impost sobre la Renda dels no Residents (IRNR) és la **obtenció d'ingressos (rendes) dins del territori espanyol** per part de persones tant físiques com jurídiques, llevat que aquestes ja tributin per l'Impost de la Renda sobre les persones físiques (IRPF).

Per tant, **no hi ha diferenciació** en aquest sentit respecte de si el proveïdor de l'entitat és persona física o si és una empresa o una altra entitat no lucrativa.

La normativa de l'IRNR estableix que, amb caràcter general, els pagadors d'aquestes rendes (l'entitat destinatària del servei) **ha de fer una retenció** sobre l'import que li ha de pagar a la persona o entitat proveïdora per la feina realitzada. Hi ha casos, però, en què l'entitat quedarà eximida de fer aquesta retenció.

Què són els convenis per evitar la doble imposició?

L'Administració tributària espanyola té signats **acords amb diversos països** que tenen com a objectiu evitar la doble imposició de les empreses i persones professionals per les feines realitzades fora dels seus respectius

països de residència. Si no existissin aquests acords, els proveïdors tributarien en el seu país, i també a Espanya.

Aquests acords es diuen convenis per evitar la doble imposició. És en base a aquests convenis que, en determinats casos i per a determinades feines, l'entitat pagadora no haurà de fer cap tipus de retenció.

Com es pot saber si s'ha de fer retenció als pagaments a no residents?

Per poder aplicar un d'aquests convenis, el primer que cal és **acreditar la residència fiscal** de la persona proveïdora. Ho haurà de fer mitjançant la presentació d'un certificat de residència fiscal emès per l'Administració tributària del seu país de residència (que és totalment independent de quina sigui la seva nacionalitat). No servirà, doncs, la presentació del passaport o de la targeta d'identificació. Per poder aplicar un conveni, és imprescindible disposar del certificat.

El següent pas seria **consultar el conveni** amb el pais de residència de la persona proveïdora amb la Hisenda espanyola, si n'hi ha. Per no perdre's en els textos legals que sovint estan escrits en un llenguatge poc entenedor, **el més pràctic és fer una trucada** al telèfon d'informació de l'Agència tributària (901.33.55.33), i seleccionar l'apartat relatiu a No Residents. S'haurà d'explicar a la persona que atengui la consulta quin és el país de residència i **quin és el tipus de feina** que ha de realizar per a l'entitat, i la persona operadora informarà de si s'ha de fer o no s'ha de fer retenció i, en cas que no es pugui aplicar l'exempció per conveni, indicarà el percentatge de retenció que cal fer.

En termes generals, **el tipus de retenció és del 24%** per a persones que no resideixen als països de la Unió Europea (UE), i del **19% per als residents de la UE, Islàndia i Noruega** .

És molt important que l'entitat realitzi aquesta gestió perquè és la **responsable de fer i gestionar la retenció** de forma correcta i serà qui rebi la correspondent **sanció** en cas de no fer-ho.

Tràmits a fer amb hisenda

Si l'entitat paga per un servei prestat o per qualsevol altre tipus de renda a una persona no resident, **ha de declarar** l'import que abona.

Les rendes que estiguin **exemptes de retenció també s'han de declarar**.

Els models que s'han d'utilitzar per declarar els pagaments satisfets a no residents són els següents:

- Model 216**.** Declaració trimestral per declarar totes les rendes i ingressar els imports retinguts, si n'hi ha.
- Model 296**.** Declaració informativa de resum anual de les rendes abonades a no residents. En aquest model es detallen renda per renda tots els imports safisfets, i és a on s'indiquen les dades particulars de cadascun dels perceptors.

El **model 216** es presenta entre els **dies 1 i 20 del mes posterior** a la finalització de cada trimestre a on s'hagin abonat rendes a no residents (abril, juliol, octubre i gener), sense necessitat de presentar cap declaració censal (model 036) prèvia per comunicar aquesta circumstància. El trimestre en què no s'ha satisfet cap renda, no cal presentar cap declaració.

Si la declaració surt a ingressar i es vol optar per la modalitat de pagament de domiciliació bancària, el termini finalitzaria el dia 15.

El **model 296** es presenta **dins del mes de gener** de l'any immediatament posterior al qual s'han abonat les

rendes.

Ambdós models s'han de presentar, obligatòriament, en la **modalitat telemàtica**, i caldrà disposar d'un certificat digital per poder fer el tràmit.

Etiquetes: obligacions fiscals, legislació econòmica, fiscalitat

URL d'origen: https://xarxanet.org/economic/recursos/els-pagaments-persones-i-proveidors-no-residents